

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1958 r.

Nr 49

TRESC:

Poz:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 240 — z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie określenia rodzajów działalności gospodarczej zwolnionych od obowiązku uzyskania zezwolenia na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług 653
- 241 — z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i na zawodowe wykonywanie czynności handlowych oraz na prowadzenie przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej 655
- 242 — z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej 663

240

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1958 r.

w sprawie określenia rodzajów działalności gospodarczej zwolnionych od obowiązku uzyskania zezwolenia na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby prowadzące lub podejmujące niżej wymienione rodzaje zarobkowej działalności gospodarczej zwolnione są od obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności wytwórczej, przetwórczej i usługowej, wymaganego stosownie do przepisów ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224), a mianowicie:

A. w dziedzinie rzemiosła:

1. bednarstwo,
2. bielizniarstwo,
3. blacharstwo,
4. brązownictwo — tylko w zakresie specjalności: szlifierstwo i polerowanie metali,
5. budowa dróg — tylko w zakresie specjalności: brukarstwo,
6. cerowanie artystyczne,
7. cholewkarstwo usługowe (na zlecenia szewców — z powierzonego materiału),
8. ciesielstwo (z wyjątkiem wykonywania robót wymienionych w art. 333 i 334 rozporządzenia z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym — Dz. U. z 1939 r. Nr 34 poz. 216 z późniejszymi zmianami),
9. cukiernictwo (z wyjątkiem wyrobu karmelków),
10. czapnictwo,
11. dekarstwo,
12. dziewiarstwo (z wyjątkiem maszynowego),
13. elektromechanika (z wyjątkiem dźwigowej),
14. farbiarstwo,
15. fotografowanie (z wyjątkiem portreciarstwa i wyrobu pocztówek),
16. fryzjerstwo,
17. garncarstwo,

18. gorseciarstwo,
19. grawerstwo,
20. hafciarstwo,
21. instalatorstwo chłodnicze,
22. instrumentarstwo muzyczne,
23. introligatorstwo (z wyjątkiem wyrobu galanterii z papieru, opakowań, wyrobów papierniczych i kartonowych),
24. kamieniarstwo,
25. kapelusznictwo damskie i męskie,
26. kołodziejstwo,
27. koszykarstwo,
28. kotlarstwo (z wyjątkiem kotlarstwa w miedzi),
29. kowalstwo,
30. krawiectwo damskie (z wyjątkiem krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego),
31. krawiectwo męskie (z wyjątkiem krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego),
32. lakiernictwo,
33. malarstwo,
34. malowanie ręczne na tkaninach,
35. malowanie ręczne na szkłe i porcelanie,
36. mechanika maszyn,
37. mechanika młyńska,
38. mechanika ortopedyczna,
39. mechanika precyzyjna,
40. modelarstwo,
41. optyka,
42. parasolnictwo,
43. powroźnictwo,
44. pozłotnictwo,
45. radiomechanika,
46. rękawicznictwo,
47. rymarstwo (z wyjątkiem kaletnictwa i galanterii),
48. sitarstwo (z wyjątkiem wyrobów z włosów),
49. stolarstwo (o ile przedmiotem działalności nie jest w przeważającej mierze wyrób stolarki budowlanej),
50. szewstwo (o ile przedmiotem działalności nie jest w przeważającej części wyrób obuwia konfekcyjnego),

51. szewstwo ortopedyczne,
52. szklarstwo,
53. szkutnictwo,
54. sztukatorstwo,
55. ślusarstwo (z wyjątkiem wyrobu i naprawy wag),
56. ślusarstwo samochodowe i motocyklowe,
57. tapicerstwo,
58. wiertnictwo studzien (z wyjątkiem robót prowadzonych przy użyciu maszyn wiertniczych),
59. witrażownictwo,
60. wulkanizatorstwo,
61. wydmuchiwanie szkła laboratoryjnych,
62. wyrób galanterii z kości i rogu,
63. wyrób szyldów,
64. wyrób sztucznej biżuterii (z wyjątkiem wyrobu z metali nieżelaznych),
65. naprawa wiecznych piór i ołówków automatycznych,
66. zabawkarstwo,
67. zduństwo,
68. zegarmistrzostwo,
69. żagłownictwo;

B. w dziedzinie przemysłu domowego i ludowego:

1. dziewiarstwo na drutach i szydełkach,
2. garncarstwo i ceramika ludowa toczona i lepiona,
3. hafciarstwo,
4. koronkarstwo i ręczny wyrób firanek,
5. koszykarstwo — wyrób koszy, mebli i galanterii z wikliny i trzciny,
6. malowanie ręczne na tkaninach, szkłe i porcelanie,
7. powroźnictwo,
8. rzeźbienie, snycerka, intarsja, inkrustacja w drzewie,
9. tkactwo wykonywane przez ludność wiejską przy użyciu surowców i półfabrykatów włókienniczych pochodzących z własnej hodowli (uprawy),
10. wyrób bielizny damskiej, męskiej i dziecięcej oraz pościelowej,
11. wyrób abażurów,
12. wyrób przedmiotów użytkowych i artystycznych oraz galanterii z drzewa, metalu, rogu i kości,
13. wyrób kłódek — tradycyjnie występujący w danym rejonie,
14. wyrób mioteł,
15. wyrób pantofli i trepów,
16. wyrób witraży,
17. wyrób zabawek, z wyjątkiem zabawek z mas plastycznych,
18. wyrób wycinanek i ozdoby z papieru, słomy itp.,
19. wyrób galanterii ludowo-artystycznej ze skóry wytłaczanej — tradycyjnie występujący w danym rejonie,
20. naprawa przedmiotów gospodarstwa rolnego, domowego i osobistego użytku — wyłącznie przez ludność wiejską;

C. w dziedzinie usług nieprzemysłowych:

1. pranie bielizny,
2. magle,
3. prasowanie, czyszczenie, cerowanie i odświeżanie odzieży i krawatów,
4. farbowanie i odświeżanie obuwia i galanterii skórzanej,
5. podnoszenie oczek, plisowanie, dekatyzowanie,
6. usługi pomocy domowej,
7. zakłady kąpielowe i łaźnie,
8. przepisywanie na maszynie,
9. omłoty dla rolników,
10. wypożyczalnie książek,
11. wypożyczalnie sprzętu gospodarstwa domowego,

12. wagi osobowe i siłomierze,
13. wynajem pokoi umeblowanych w ilości nie przekraczającej 3,
14. przechowownie,
15. biura pisania podań,
16. domy wczasowe prowadzone przez organizacje społeczne,

D. w dziedzinie przemysłu prywatnego:

1. zakłady eksploatacji kamienia polnego,
2. wytwórnie mączki drzewnej,
3. zakłady wytwarzające wyroby z wikliny,
4. wędzenie ryb,
5. przetwórnice runa leśnego;

E. w dziedzinie przemysłu okrężnego:

1. ostrzenie noży,
2. lutowanie i drutowanie naczyń,
3. wprawianie szyb,
4. reperacja parasoli,
5. inne rodzaje przemysłu okrężnego, występujące tradycyjnie na danym terenie, a polegające na wykonywaniu drobnych świadczeń natury przemysłowej.

§ 2. 1. W dziedzinie rzemiosła nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. A, wykonywana zgodnie z przepisami zawartymi w art. 141—147 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) i przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników najemnych, nie licząc uczniów i członków rodziny.

2. Zwolnieniem objęte są wszystkie specjalności w danym zawodzie rzemieślniczym wymienione na liście rzemiosł w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie zmiany listy rzemiosł (Dz. U. Nr 33, poz. 145), jeżeli nie zostały wyłączone spod zwolnienia stosownie do wykazu zamieszczonego w § 1 lit. A.

§ 3. W dziedzinie przemysłu domowego i ludowego nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. B wykonywana zgodnie z §§ 3—5 rozporządzenia Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. Nr 30, poz. 144).

§ 4. 1. W dziedzinie usług nieprzemysłowych nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. C, wykonywana po uzyskaniu — stosownie do art. 7 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym — potwierdzenia zgłoszenia przemysłu i przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników najemnych, nie licząc członków rodziny.

2. Osoby prowadzące wypożyczalnie książek (§ 1 lit. C pkt 10) korzystają ze zwolnienia po uzyskaniu zaświadczenia właściwego do spraw kultury organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, iż spełniają warunki określone w art. 5 dekretu z dnia 17 kwietnia 1946 r. o bibliotekach i opiece nad zbiorami bibliotecznymi (Dz. U. Nr 26, poz. 163).

3. Osoby prowadzące biura pisania podań (§ 1 lit. C pkt 15) korzystają ze zwolnienia po przedstawieniu dowodu uzyskania zezwolenia wydanego przez właściwy organ administracji prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw (Dz. U. Nr 31, poz. 269).

§ 5. W dziedzinie przemysłu prywatnego nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. D, wykonywana po uzyskaniu — stosownie do art. 7 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym — potwierdzenia zgłoszenia przemysłu i przy zatrudnieniu nie więcej niż dziesięciu pracowników najemnych, nie licząc członków rodziny.

§ 6. W dziedzinie przemysłu określonego nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit E

wykonywana osobiście po uzyskaniu — stosownie do art. 46 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym — licencji (pozwolenia).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

241

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1958 r.

w sprawie zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i na zawodowe wykonywanie czynności handlowych oraz na prowadzenie przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 4 ust. 3 oraz art. 10 i 13 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224);
- 2) o organach administracji handlu — rozumie się przez to wydziały handlu przydiów rad narodowych oraz Ministra Handlu Wewnętrznego w sprawach zastrzeżonych do ich właściwości;
- 3) o zezwoleniu — rozumie się przez to zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego, przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego lub zawodowe wykonywanie czynności handlowych;
- 4) o przedsiębiorstwie — rozumie się przez to przedsiębiorstwo handlowe, przedsiębiorstwo przemysłu gastronomicznego lub zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

§ 2. Przedsiębiorstwo wolno prowadzić oraz czynności handlowe wolno zawodowo wykonywać dopiero po uzyskaniu zezwolenia.

§ 3. 1. Obowiązek uzyskania zezwolenia ciąży na osobach fizycznych i osobach prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

2. Jednostkami gospodarki uspołecznionej są w rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- 1) przedsiębiorstwa, urzędy i instytucje państwowe;
- 2) spółki, w których Państwo, przedsiębiorstwo lub instytucja państwowa posiada udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego;
- 3) spółdzielnie.

§ 4. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) sprzedaży wyrobów własnej produkcji, jeżeli dokonywana jest bezpośrednio z warsztatu wytwórczego (przetwórczego) albo pomieszczenia znajdującego się w tym samym obejściu, w którym położony jest warsztat wytwórczy (przetwórczy), oraz sprzedaż wyrobów własnej produkcji rzemieślniczej, przemysłu ludowego i domo-

wego prowadzona na targowiskach w dni targowe i jarmarczne osobiście lub najwyżej przy udziale nie więcej niż jednego członka rodziny stale zamieszkałego we wspólnym gospodarstwie domowym wytwórcy;

- 2) sprzedaży przez właściciela lub posiadacza gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodniczego lub hodowlanego wytworów jego gospodarstwa oraz sprzedaży runa leśnego przez zbieraczy, jeżeli nie jest dokonywana w oddzielnych pomieszczeniach handlowych;
- 3) sprzedaży losów loterii urządzanych przez Polski Monopol Loteryjny;
- 4) działalności agentów przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni, prowadzących działalność handlową;
- 5) sprzedaży posiłków (śniadania, obiady i kolacje) w ilości nie większej niż 15 na dobę dla każdego z tych posiłków w domach noclegowych i pensjonatach;
- 6) wydawania posiłków domowych, jeśli ilość stołowników nie przekracza dziesięciu.

§ 5. Rozporządzenie nie dotyczy udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i na wykonywanie czynności handlowych w zakresie handlu zagranicznego.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwo posiadające kilka oddzielnych zakładów powinno uzyskać oddzielne zezwolenie na prowadzenie każdego zakładu.

2. Za oddzielny zakład uważa się stałe lub ruchome pomieszczenie, w którym prowadzona jest działalność handlowa, położone poza obrębem obejścia, w którym znajduje się przedsiębiorstwo.

3. Za obejście uważa się wszelkiego rodzaju budynki i budowle wraz z podwórzami, placami składowymi, przejściami, dojazdami itp. gruntami przylegającymi do budynków i budowli, o ile nie są przedzielone ulicą, placem publicznym lub obcą własnością, bez względu na to, czy należą do jednej osoby, czy też stanowią współwłasność.

§ 7. 1. O wydanie zezwolenia na rzecz osób prawnych ubiegać się mogą tylko te osoby prawne, które z mocy obowiązujących przepisów lub statutu zatwierdzonego przez właściwe organy państwowe uprawnione są do prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Za osoby prawne uważa się te organizacje, którym przymiot osoby prawnej przysługuje na podstawie obowiązujących przepisów.

3. W przypadku podejmowania przez dwie lub więcej osoby fizyczne wspólnej działalności handlowej w ramach spółki (zespołu), nie odpowiadającej warunkom wskazanym w ust. 2, o wydanie zezwolenia powinny wystąpić wszystkie osoby przystępujące do spółki (zespołu).